
Fra mormonandgay.lds.org.

Gud elsker alle sine barn

Ingenting viser mer fullstendig dybden og rekkevidden av Guds kjærlighet enn hans villighet til å ofre sin Sønn for at vi, hans barn, kunne overvinne døden og bli tilbudt evig liv. “For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv” (Johannes 3:16). Ingenting uttrykker bedre Jesu Kristi kjærlighet enn hans villighet til å gi sitt liv for å sone for menneskehetens synder, og derved kompensere for all lidelse og urettferdighet og bryte dødens bånd for alle (se Alma 7:11-13). “Ingen har større kjærlighet enn denne, at han setter sitt liv til for sine venner” (Johannes 15:13).

I en tale under generalkonferansen i oktober 2009 beskrev president Dieter F. Uchtdorf Guds kjærlighet:

“Gud ser ikke på det ytre. Jeg tror ikke han bryr seg det minste om vi bor i et slott eller en hytte, om vi er pene eller mindre pene, om vi er berømt eller glemte. Selv om vi er ufullstendige, elsker Gud oss fullstendig. Selv om vi er ufullkomne, elsker Gud oss fullkomment. Selv om vi kan føle oss villfarne og uten kompass, omslutter Guds kjærlighet oss fullstendig.

Han elsker oss fordi han er fylt med et uendelig mål av hellig, ren og ubeskrivelig kjærlighet. Vi er viktige for Gud, ikke på grunn av CV-en vår, men fordi vi er hans barn. Han elsker oss alle” (“Guds kjærlighet,” generalkonferansen i oktober 2009).

Gud elsker oss alle. Han elsker dem som tilhører forskjellige trosretninger, og dem som ikke har noen tro. Han elsker dem som lider. Han elsker rik og fattig like mye. Han elsker mennesker av enhver rase og kultur, gift eller enslig, og dem som opplever tiltrekning til samme kjønn eller identifiserer seg som homofil, lesbisk eller bifil. Og Gud forventer at vi skal følge hans eksempel.

Vi er befalt å elske Gud og elske hverandre

“Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din forstand. Dette er det største og første bud. Men et annet er like stort: Du skal elske din neste som deg selv” (Matteus 22:37-39).

“Dette er mitt bud at dere skal elske hverandre, likesom jeg har elsket dere” (Johannes 15:12).

Vi viser vår kjærlighet til Gud ved å holde hans bud (se Johannes 14:15), og ved å elske hverandre (se Johannes 13:34). Hvis du har et familiemedlem eller en venn som opplever tiltrekning til samme kjønn, eller identifiserer seg som homofil, skulle du vise ham eller henne kjærlighet. President Henry B. Eyring har sagt:

“Hvis du ønsker å holde deg nær noen som du har kjær, men som du er adskilt fra, vet du hvordan du skal få det til. Du vil finne en utvei til å snakke med dem, du vil lytte til dem, og dere vil oppdage hvordan dere kan gjøre ting for hverandre. Jo oftere det skjer, jo lenger det varer, jo dypere hengivenhet vil dere få for hverandre. Hvis det gikk lang tid uten at dere snakket sammen, lyttet til hverandre eller gjorde noe for hverandre, ville båndene bli svakere. Gud er fullkommen og allmektig, og du og jeg er kjødelige. Men han er vår Fader, han elsker oss, og han gir oss den samme mulighet til å komme nærmere ham som en kjærlig venn ville. Og du kan gjøre det på stort sett samme måte: Snakke med ham, lytte til ham og gjøre ting for ham” (“Hvordan komme nærmere Gud,” generalkonferansen i april 1991).

Du viser din kjærlighet til Gud ved å vise kjærlighet og yte tjeneste for andre. “Og se, jeg forteller dere disse ting så dere kan få visdom og dere må lære at når dere er i deres medmenneskers tjeneste, er dere jo i deres Guds tjeneste” (Mosiah 2:17).

Hva vil det si å ha kjærlighet til hverandre? Kjærlighet bryr seg. Kjærlighet lytter. Kjærlighet inkluderer. Kjærlighet inspirerer. Kjærlighet er kjernen i det som gjør oss til mennesker, for vi er Guds barn, og “Gud er kjærlighet” (1 Johannes 4:8). Under det siste måltid gjentok Frelseren: “Av dette skal alle kjenne at dere er mine disipler, om dere har kjærlighet til hverandre” (Johannes 13:35).

Befalingen om å ha kjærlighet til hverandre omfatter også dem som ikke ser verden på samme måte som vi gjør. Eldste Dallin H. Oaks har forklart:

“I svært mange forhold og omstendigheter i livet må vi leve med meningsforskjeller. Der det er viktig, skulle ikke våre synspunkter fornektes eller oppgis, men som Kristi etterfølgere skulle vi lære å leve fredelig med andre som ikke deler våre verdinormer eller godtar læresetningene de bygger på. Faderens frelsesplan, som vi kjenner ved profetisk åpenbaring, setter oss i jordiske omstendigheter hvor vi er bedt om å holde hans bud. Det innbefatter å elske vår neste fra forskjellige kulturer og trosoppfatninger slik han har elsket oss. Slik en profet i Mormons bok forkynte, må vi strebe fremover og ha ‘kjærlighet til Gud og alle mennesker’ (2 Nephi 31:20)” (“Ha kjærlighet for andre, og lev med meningsforskjeller”, generalkonferansen i oktober 2014).

Guddommelig kjærlighet unnskylder ikke synd – “Jeg, Herren, kan ikke se på synd og på noen som helst måte samtykke i den – ikke desto mindre skal den som omvender seg og følger Herrens bud, bli tilgitt” (L&p 1:31-32). Vi skulle heller ikke inngå noen kompromisser med hensyn til å etterleve og forsvare Guds bud, men for å gjenspeile Guds kjærlighet fullt ut, må vi også ha kjærlighet til hverandre så åpent og fullstendig at ingen kan føle seg forlatt, alene eller uten håp.

Frelseren har fullkommen forståelse av alle våre vanskeligheter

“For nå ser vi som i et speil, i en gåte, men da skal vi se ansikt til ansikt. Nå kjenner jeg stykkevis, men da skal jeg kjenne fullt ut, likesom jeg selv er fullt ut kjent” (1 Korinterbrev 13:12).

Som jordiske er vår forstand begrenset. Vi kan erklære som Nephi at vi “vet at han elsker sine barn, men [vi] forstår ikke hva alle ting betyr” (1 Nephi 11:17).

Når vi søker svar og veiledning for vår personlige reise, kan vi stole på Gud og den kraft som ligger i Jesu Kristi sonoffer. Da Jesus Kristus påtok seg verdens synder, opplevde han også enhver smerte og lidelse som noe menneske kan oppleve:

“Og han skal gå ut, ha smerter og lidelser og fristelser av alle slag, og dette for at det ord kunne bli oppfylt som sier at han vil påta seg sitt folks smerter og sykdommer” (Alma 7:11).

Tiltrekning til samme kjønn er ikke en synd, og vi kan velge hva vi gjør med den

Kirken tar ikke stilling til årsaken til tiltrekning til samme kjønn. I 2006 sa eldste Dallin H. Oaks:

“Kirken tar ikke standpunkt til årsakene til noen av disse tilbøyelighetene, herunder tiltrekning til samme kjønn” (intervju med Dallin H. Oaks og eldste Lance B. Wickman fra 2006: “Tiltrekning til samme kjønn”).

Tiltrekning til samme kjønn er ikke en synd. Eldste M. Russell Ballard har sagt:

“La oss være tydelige: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige tror at ‘det å oppleve tiltrekning til samme kjønn er en komplisert virkelighet for mange. Tiltrekningen i seg selv er ikke en synd, men å leve den ut er det. Selv om vedkommende ikke velger å ha slike følelser, velger han eller hun sin reaksjon på dem. Med kjærlighet og forståelse strekker Kirken seg ut til alle Guds barn, også [dem som er tiltrukket av samme kjønn]” (“The Lord Needs You Now!” Ensign, sep. 2015, 29).

Selv om tiltrekning til samme kjønn ikke er en synd, kan det være en utfordring. Selv om man kanskje ikke har valgt å ha slike følelser, kan man bestemme seg for å holde Guds bud. Foreldrene til et barn som opplever tiltrekning til samme kjønn eller identifiserer seg som homofil, skulle velge å elske og omfavne dette barnet. Som et samfunn av medlemmer av Kirken skulle vi velge å skape et inkluderende fellesskap.

“Og han innbyr dem alle til å komme til ham og ta del i hans godhet. Og han viser ingen bort som kommer til ham... [for] alle er like for Gud” (2 Nephi 26:33).

Alle som etterlever Guds lover, kan delta fullt ut i Kirken

“Jeg skjønner i sannhet at Gud ikke gjør forskjell på folk” (Apostlenes gjerninger 10:34).

Gud lover oss at hvis vi adlyder hans lover, vil vi få evig glede, og han holder alltid sine løfter. De som opplever tiltrekning til samme kjønn eller identifiserer seg som homofile, kan helt klart inngå og holde løfter til Gud. De kan vandre i hans lys. De kan delta fullt ut i Kirken.

“Hvis medlemmer føler tiltrekning til samme kjønn, men ikke innlater seg på homoseksuell adferd, skulle ledere støtte og oppmuntre dem i deres beslutning om å etterleve kyskhetsloven og ha kontroll over syndige tanker. Disse medlemmene kan få kall i Kirken. Hvis de er verdige og ellers kvalifisert, kan de også ha tempelanbefaling og motta tempelordinanser” (*Håndbok 2: Kirkens administrasjon*, 21.4.6).

President Gordon B. Hinckley sa:

“Vi elsker dem som Guds sønner og døtre. De kan ha visse tilbøyeligheter som er sterke og vanskelige å kontrollere. De fleste mennesker har tilbøyeligheter av en eller annen art til forskjellige tider. Hvis de ikke gir etter for disse tilbøyelighetene, kan de gå fremover slik alle andre medlemmer av Kirken gjør. Hvis de bryter kyskhetsloven og Kirkens moralnormer, underkastes de Kirkens disiplin, akkurat slik andre gjør” (“Hva spør folk om angående oss?” Generalkonferansen i oktober 1998).

Uansett omstendigheter kan han eller hun bidra til Herrens sak nå, og regne med at hans eller hennes trofasthet vil gi de samme velsignelser, her og heretter, som Gud har lovet alle som er like trofaste. Eldste D. Todd Christofferson har sagt:

“[Alle har] gaver. Alle har talenter. Enhver kan bidra til utfoldelsen av den guddommelige planen i hver generasjon. Mye godt, mye som er nødvendig – ja, noen ganger alt som er nødvendig for øyeblikket – kan oppnås i mindre enn ideelle omstendigheter. Så mange av dere gjør deres aller beste. Og når dere som bærer de tyngste byrdene i jordelivet, reiser dere for å forsvare Guds plan for å opphøye sine barn, er vi alle rede til å marsjere. Med frimodighet vitner vi om at Jesu Kristi forsoning har tatt høyde for, og til slutt vil oppveie alle savn og tap for dem som vender seg til ham. Ingen er forutbestemt til å motta mindre enn alt som Faderen har til sine barn” (“Hvorfor ekteskap, hvorfor familie,” generalkonferansen i april 2015).

Kyskhetsloven gjelder alle Guds barn

Seksuell renhet er en viktig del av Guds plan for vår lykke. Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum har sagt:

“Den første befaling Gud ga til Adam og Eva, gjaldt deres mulighet, som mann og hustru, til å bli foreldre. Vi erklærer at Guds befaling til sine barn om å bli mange og fylle jorden fortsatt står ved makt. Vi erklærer videre at Gud har befalt at formeringsevnenes hellige kraft utelukkende skal brukes mellom en mann og en kvinne som er lovlig viet som ektemann og hustru” (“Familien – en erklæring til verden”).

Seksuell omgang mellom en mann og kvinne som ikke er gift, eller mellom personer av samme kjønn, er syndig, bryter en av vår himmelske Faders viktigste lover og kommer i veien for vår evige fremgang.

“Herrens kyskhetslov er avholdenhet fra seksuell omgang utenfor et lovlig inngått ekteskap og trofasthet innenfor ekteskapets bånd. Seksuell omgang er bare riktig mellom en mann og en kvinne som er lovlig viet som mann og hustru. Hor i og utenfor ekteskap, homofile eller lesbiske forhold og enhver annen vanhellig, unaturlig og uren praksis er synd” (*Håndbok 2: Kirkens administrasjon*, 21.4.5).

Mennesker av enhver seksuell legning som bryter kyskhetsloven, kan bli forsonet med Gud gjennom omvendelse.

“Du skal ikke drive hor, for den som driver hor og ikke omvender seg, skal bli utstøtt. Men den som har drevet hor og omvender seg av hele sitt hjerte og avstår fra det og ikke gjør det mer, skal du tilgi” (Lære og pakter 42:24–25).